

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 14 stycznia 2025 r.

DIH-3.707.177.2024.AWS

DECYZJA DIH-3.3.2025

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (PO.347.C.245.2024.MM) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 listopada 2024 r. (nr akt kontroli: DC.8361.154.2024), na mocy, której przedsiębiorcy - Łukaszowi Gutkowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: G&G ŁUKASZ GUTKOWSKI w Mławie (zwanemu dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”) - wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 9 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 13 i 19 czerwca 2024 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia (nr DC 184/2024) z 13 czerwca 2024 r. przeprowadzili kontrolę w lokalu gastronomicznym należącym do ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, 22 maja 2024 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który obejmował m. in. sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów o informowaniu o cenach, tj. realizację postanowień określonych w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Strona odebrała ww. zawiadomienie 27 maja 2024 r.

W trakcie kontroli, podczas której obecny był przedsiębiorca, sprawdzano m. in. czy i w jaki sposób przedsiębiorca przestrzega obowiązku uwidaczniania cen oferowanych potraw oraz prawidłowość identyfikacji ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności poprzez nazwę,

pod którą jest oferowany oraz określenia ilości potrawy/wyrobu/napoju, do których się odnosi.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH sprawdzeniem objęli łącznie 83 oferowanych pozycji potraw/wyrobów/napojów uwidoczniionych w menu. Nieprawidłowości stwierdzono względem 66 potraw i towarów - z uwagi na brak określonej ilości, do których odnoszą się ceny. Szczegółowy opis potraw/wyrobów zakwestionowanych zamieszczono w aktach sprawy.

Powyższe stanowiło naruszenie wymogów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz zawartych w § 9 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Podczas prowadzonych czynności kontrolnych, inspektorzy - działając na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej” - postawili ww. przedsiębiorcy żądanie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Przedsiębiorca podjął działania naprawcze, tj. w dniu podpisania protokołu kontroli (19 czerwca 2024 r.) przedstawił uzupełnioną kartę menu o brakujące ilości potraw i towarów.

Ustalenia kontroli udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w protokole kontroli (nr akt kontroli: DC. 8361.154.2024) oraz zał. nr 1-2 do tego protokołu. Jak wynika z akt sprawy strona podpisała protokół kontroli, nie wnosząc do niego uwag.

Pismem (PO.347.C.245.2024.MM) z 23 października 2024 r. (sygnatura sprawy: DC.8361.154.2024) Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), dalej jako: „kpa”, poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Równocześnie, w tym samym piśmie organ wezwał stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych przez stronę w ostatnim roku rozliczeniowym oraz przekazania informacji w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ww. obowiązków. Na realizację postawionego żądania organ pierwszej instancji wyznaczył stronie 7 dniowy termin, liczony od daty otrzymania niniejszego pisma.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wypowiedziała się w sprawie. Nie przedłożyła również informacji o wynikach finansowych, do czego została zobligowana przez organ pierwszej instancji. Strona nie podjęła przesyłki - zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Jak wynika z adnotacji na kopercie i zwrotnym potwierdzeniu odbioru, ww. przesyłka została dwukrotnie awizowana, tj. 28 października 2024 r. oraz 5 listopada 2024 r., ponieważ adresat jej nie odebrał. Następnie, 13 listopada 2024 r. operator pocztowy dokonał zwrotu przesyłki do organu, co wynika z adnotacji na kopercie zawierającej ww. przesyłkę oraz zwrotnym potwierdzeniu odbioru. W związku z powyższym, stosownie do art. 44 § 1 i 4 kpa, doręczenie zostało uznane za dokonane z upływem ostatniego 14-dniowego okresu, w trakcie którego operator pocztowy przechował pismo w swojej placówce pocztowej, a pismo pozostawiono w aktach sprawy. Zatem, przesyłkę uznano za skutecznie doręczoną 12 listopada 2024 r. W niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wywołania skutków prawnych związanych z domniemaniem doręczenia zastępczego ustanowionego w art. 44 kpa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Mazowiecki WIIH decyzją (PO.347.C.245.2024.MM) z 22 listopada 2024 r. (nr akt kontroli: DC.8361.154.2024), nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 tej ustawy oraz wymagań wskazanych w § 9 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na braku określenia ilości oferowanych potraw/wyrobów/napojów, do których odnosiła się cena, tzn. w odniesieniu do 66 potraw/towarów łącznie. Powyższa decyzja została doręczona stronie 27 listopada 2024 r.

16 grudnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, odwołanie strony od ww. decyzji wraz z aktami sprawy. W piśmie strona zwróciła się z prośbą o uchylenie decyzji (PO.347.C.245.2024.MM) Mazowieckiego WIIH z 22 listopada 2024 r. oraz kary finansowej z nią związanej. Brak ilości potraw, wyrobów w prowadzonym lokalu gastronomicznym tłumaczyła brakiem świadomości, niecelowości w działaniu, równocześnie przyznając się do popełnienia błędów z uwagi na krótki czas prowadzonej działalności. Ponadto, strona zaznaczyła, że natychmiast uzupełniła wszystkie wskazane przez urzędników uchybienia a także wskazała, że od gości nie otrzymywała żadnych uwag. Zobowiązała się dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić gościom większej przejrzystości w zakresie oferowanych dań.

20 grudnia 2024 r. Prezes UOKiK skierował do strony zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, w którym poinformował o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona ww. pismo odebrała 30 grudnia 2024 r. i nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes UOKiK zważył i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz weryfikuje, czy dana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, (zwany dalej: „wojewódzkim inspektorem IH”). Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Jak wskazuje ustawodawca w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach - cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Dodatkowo sposób uwidaczniania cen towarów (lub usług) regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacza cenę oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Natomiast, w świetle § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do którego odnosi się cena.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi IH wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się następujące przesłanki:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w lokalu gastronomicznym, w którym przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą, organ pierwszej instancji ustalił, że w udostępnionej konsumentom karcie menu/tablicy ściennej w przypadku 66 potraw/wyrobów/napojów nie podano ilości (gramatury) tychże potraw/wyrobów/napojów, do których odnosiła się cena, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz jest niezgodne z § 9 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) tj. na przedsiębiorcę, który nie dopełnił wskazanych wyżej obowiązków.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym protokołu kontroli (nr akt kontroli: DC.8361.154.2024) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości, że doszło do naruszenia przepisów dotyczących uwidaczniania cen po stronie przedsiębiorcy. Należy zaznaczyć, że przedsiębiorca podpisując protokół kontroli zgodził się ze stwierdzonymi w trakcie kontroli ustaleniami, ponieważ do protokołu kontroli nie wniósł żadnych zastrzeżeń. Nie zgłaszał również sprzeciwu wobec podjętych i wykonywanych przez organ czynności kontrolnych. Równocześnie Prezes UOKiK pragnie podkreślić należy, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Mazowieckiego WIIH.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Mazowiecki WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przesłanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

W zakresie przesłanki pierwszej - stopnia naruszenia ustawowych obowiązków, Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, który stwierdził, że przedsiębiorca w istotnym stopniu naruszył obowiązujące przepisy, ponieważ klienci lokalu gastronomicznego w Mławie, w którym ww. przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą, przy 66 potrawach/wyrobach/napojach (spośród 83 sprawdzonych łącznie pozycji) pozbawieni zostali informacji o oferowanych ilościach wyrobów/towarów jakie mogli otrzymać za określoną cenę. Tym samym, naruszone zostało prawo konsumentów do rzetelnej informacji w tym zakresie, co skutkowało ograniczeniem możliwości świadomego wyboru potraw/wyrobów/napojów, przez co w istotny sposób naruszono ich interesy. W związku z tym, że konsument nie uzyskiwał dostępu do informacji dotyczących ilości potraw/towarów, przedstawionych w sposób jednoznaczny, a zarazem niebudzący wątpliwości, przed złożeniem zamówienia zmuszony był zabiegać o ich przekazanie od obsługującego personelu, aby móc ocenić relacje pomiędzy ceną, a ilością nabywanej potrawy czy towaru. Powyższe nie pozwala uznać, że przedsiębiorca wywiązał się należycie z ustawowych obowiązków. Co więcej, podkreślić trzeba, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia dotyczyły przeważającej ilości wyrobów /towarów (podkreślenia Prezesa UOKiK).

Należy zauważyć, że wszczęcie kontroli u przedsiębiorcy zostało poprzedzone skierowaniem do niego (22 maja 2024 r.) zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, które zawierało m. in. informację o przedmiotowym zakresie kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Kontrolę organ rozpoczął po upływie ponad 2 tygodni od zawiadomienia przedsiębiorcy, tj. 13 czerwca 2024 r. Zatem, od momentu odebrania zawiadomienia strona miała odpowiednio dużo czasu by należycie przygotować się do kontroli. Jednak jak wykazała kontrola tego nie uczyniła, czego dowodem są stwierdzone nieprawidłowości. Dodać należy również, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli.

Prezes UOKiK zauważył, że organ pierwszej instancji wymierzając przedsiębiorcy karę wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę ewentualne korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem ww. obowiązków. W zakresie niniejszej przesłanki organ ustalił, że u kontrolowanego przedsiębiorcy, który rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 01.12.2020 r., nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w przedmiotowym zakresie. Przedsiębiorca nie odniósł się do kwestii związanych z uzyskaniem przez niego (ewentualnych) korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawowych obowiązków, pomimo, że organ zobowiązał go do przekazania tychże informacji.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki (wielkość obrotów i przychodu) wskazać należy, że strona nie przekazała również żądanej informacji o wielkości obrotów i przychodu za rok ubiegły.

Ponadto, w zakresie przesłanki zawartej w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy o informowaniu o cenach organ stwierdził, że przesłanka ta nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, organ drugiej instancji uznał odwołanie strony za niezasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Mazowieckiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli uchybienia, które polegały na braku określenia ilości potraw/wyrobów/napojów w przypadku 66 spośród 83 ocenianych pozycji dań/towarów, do których odnosiła się cena, bez wątpienia naruszały interesy konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach usług, w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania w złożonym do Prezesa UOKiK odwołaniu wniosła o uchylenie decyzji oraz kary finansowej. Zaznaczyła, że wszystkie uchybienia (brak ilości potraw/wyrobów) natychmiast uzupełniła. Dowiedzione jej uchybienia strona uzasadniała m. in. niecelowym działaniem oraz stwierdzeniem, że jest początkującym przedsiębiorcą (restauratorem) i w związku z tym nie miała należytej świadomości, wiedzy w zakresie ustawowych obowiązków (informowania o dokładnej gramatury sprzedawanych dań). Ponadto, strona dodała, że zdaje sobie sprawę z uchybień i rozumie ich konsekwencje. Zaznaczyła, że dołoży wszelkich starań, by zapewnić gościom większej przejrzystości oferowanych dań.

Po analizie argumentów podniesionych przez stronę Prezes UOKiK wskazuje, iż ww. argumenty te nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie dla przedmiotowej sprawy mają ustalenia poczynione przez Mazowieckiego WIIH oraz to, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli zastrzeżenia wniesiono do 79% skontrolowanych potraw/wyrobów/towarów z uwagi na brak informacji dotyczących ilości (gramatur) dla 66 dań/towarów, do których odnosiła się cena. Dokumentacja zebrana w toku kontroli organu pierwszej instancji, jak też przedstawiony w niej stan faktyczny w sposób ewidentny wskazują na naruszenie przepisów o cenach, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 w związku z ust.

1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W konsekwencji powyższego Mazowiecki WIIH wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną (w drodze decyzji administracyjnej) za popełniony delikt administracyjny.

Organ drugiej instancji zaznacza, że wymienione w odwołaniu okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, które wymienia strona, tzn. brak świadomości czy celowości w działaniu nie mają wpływu na przypisanie stronie odpowiedzialności za niedopełnienie ustawowych obowiązków i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. Prezes UOKiK zwraca przy tym uwagę, że to przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą jest zobowiązany do znajomości oraz respektowania obowiązujących przepisów prawa związanych z prowadzoną przez siebie działalnością. Wobec powyższego, nie usprawiedliwia strony fakt, że jak twierdzi jest początkującym przedsiębiorcą (restauratorem). Nieznajomość podstawowych przepisów związanych z prowadzoną działalnością, którą przedsiębiorca - zgodnie z wpisem w CEIDG rozpoczął 4 lata temu, tj. 01.12.2020 r. nie przemawia na korzyść strony. Podkreślić należy przy tym, że odpowiedzialność określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą naruszenia prawa, w tym przypadku art. 4 ust. 1 tej ustawy oraz § 9 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok NSA z dnia 8 października 2010 r. o sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków, bez względu na winę (umyślną czy nieumyślną) oraz przyczyny powstania naruszenia. W świetle powyższego, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których doszło do naruszenia prawa, czy też działania naprawcze podjęte w trakcie kontroli i będące jej efektem, gdyż karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK wyjaśnia dalej, że przepisy o informowaniu o cenach mają na celu ochronę konsumentów przed cenami ustalonymi w sposób dowolny przez przedsiębiorców, w tym także przedsiębiorców prowadzących działalność usługową w zakresie gastronomii. Ustalają one reguły podstępowania wymuszającego na przedsiębiorcach realizację obowiązku uwidaczniania cen oferowanych potraw/wyrobów czy napojów. Z przepisów tych wynika, że dodatkowe informacje, jakie powinny być podane w cenniku obok ceny potrawy lub wyrobu, znajdującego się w ofercie lokalu gastronomicznego, to w szczególności pełna nazwa potrawy lub wyrobu, a także określenie ich ilości (tzw. gramatury). Informacje te stanowią minimum, jakie należy spełnić, aby umożliwić konsumentom identyfikację ceny z towarem, w związku z czym brak tychże informacji lub podanie ich w sposób budzący wątpliwości jest równoznaczny z podaniem ceny w sposób niepełny, niewłaściwy, a więc sprzeczny z tymi przepisami. Przy ocenie, czy zostały spełnione powyższe wymagania, bierze się pod uwagę przede wszystkim to, czy konsument otrzymał jasną i rzetelną informację o cenie, umożliwiającą wybór i porównanie produktów. Ze specyfiki branży gastronomicznej wynika, że przygotowywane potrawy, wyroby czy napoje często wydawane są na porcje, które mogą być różnej wielkości, dlatego też dla takich produktów wprowadzony został wymóg podawania także określenia ich ilości. Jeżeli produkty oferowane są w różnych wielkościach, konsument powinien otrzymać jasną i zrozumiałą informację pozwalającą na rozróżnienie i określenie tych wielkości, np. w przypadku dań powinna być podana ich gramatura, w przypadku napojów typu herbata, sok czy piwo powinna być podana również ich pojemność (objętość).

Ustawodawca art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wprost wskazuje, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Sposób informowania o cenach w restauracjach został doprecyzowany § 9 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Zgodnie z § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena (§ 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen).

Z powyższych przepisów wynika, że cena powinna być podana przed przedsiębiorcą w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W przypadku usług gastronomicznych poza ceną i nazwą wyrobu w cenniku powinna zostać określona ilość potrawy/wyrobu/napoju, do którego odnosi się cena. Wydając omawiane przepisy ustawodawca chciał zapewnić konsumentom prawo do informacji o cenach oferowanych produktów (potraw). Przepisy te mają zapewnić jednolity sposób przekazywania informacji we wszystkich placówkach gastronomicznych, tak aby nabywca uzyskiwał wyczerpujące informacje, w tym miał możliwość porównania cen, gramatur różnych oferowanych dań, wyrobów czy napojów.

Prezes UOKiK stwierdza również, że okoliczność natychmiastowego usunięcia przez przedsiębiorcę naruszenia prawa, na którą wskazuje przedsiębiorca w złożonym odwołaniu, nie jest równoznaczna z koniecznością uchylenia decyzji bądź umorzenia przez organ postępowania administracyjnego. Powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r., sygnatura akt: II GSK 541/19, w którym Sąd stwierdził: *„Nie budzi jednak wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego, że wyekspozowana przez skarżącą kasacyjnie spółkę okoliczność usunięcia stwierdzonych w toku kontroli uchybień (w zakresie informacji o cenach towarów), nie mogła stanowić podstawy umorzenia postępowania w przedmiocie kary pieniężnej za niezrealizowanie obowiązku określonego w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, któremu strona skarżąca kasacyjnie niewątpliwie uchybiła. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Niewywiązanie się z powyższego obowiązku wypełnia znamiona deliktu administracyjnego, za którego popełnienie ustawodawca przewidział stosowną karę administracyjną. W świetle przepisów cyt. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, nałożenie takiej kary jest obligatoryjne, co oznacza, że organ nie może odstąpić od ukarania przedsiębiorcy, pomimo usunięcia naruszenia konkretnego obowiązku.”*

Prezes UOKiK analizując przypadek strony wziął pod uwagę normę prawną zawartą w art. 189f kpa, tj. instytucję odstąpienia od wymierzenia kary. Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis art.

189f § 1 pkt 1 kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Prezes UOKiK wskazuje, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80 s. 27). Dyrektywa ta w motywie (6) preambuły wskazuje, iż obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Ponadto, celem samej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o ilości nabywanego towaru jest bardzo istotna w gastronomii i służy właściwemu poinformowaniu nabywcy o cenie potrawy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. W przedmiotowej sprawie brak wskazanych ilości (gramatur) potraw/wyrobów/napojów w cenniku pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o ofercie, które im niewątpliwie przysługiwało. Podkreślić należy, że nieprawidłowości odnotowano względem aż 66 potraw/wyrobów/napojów na 83 skontrolowanych ogółem, co daje stosunkowo wysoki odsetek nieprawidłowości - na poziomie 79%. Wobec powyższego w żadnej mierze wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu informacji, a tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana.

Za spełnioną natomiast można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku trwającej kontroli podjęła działania naprawcze, co zostało stwierdzone w Protokole kontroli podpisanym przez stronę w dniu 19 czerwca 2024 r. Jednakowoż wskazać trzeba, że przesłanki (znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia) muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary.

W przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przesłanek. Warto wskazać przy tym, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie chociażby w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: „by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie”.

W rozpatrywanej sprawie nie ziszcila się również przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie

lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Mazowieckiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Mazowieckiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku. W ocenie organu drugiej instancji, w niniejszym przypadku brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: *„Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.*”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa. Informacje takie jak pełna nazwa potrawy/wyrobu/napoju w gastronomii oraz jednoznacznie określona gramatura (ilość) potrawy/towaru/napoju, do którego odnosi się cena - muszą być uwidocznione przed dokonaniem zakupu, tak aby na tej podstawie konsument mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję, dostosowaną do własnych potrzeb, uwarunkowań i możliwości ekonomicznych. Zatem, uwidocznienie nie tylko cen, lecz również informacji dotyczących ilości potraw/wyrobów/napojów oferowanych w lokalu gastronomicznym jest obowiązkiem przedsiębiorcy i ma charakter obowiązku przedumownego. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek, jeśli informacje ilościach (gramaturach) w odniesieniu do 66 rodzajów potraw/wyrobów/napojów (na 83 skontrolowanych) nie były udostępnione dla konsumentów w momencie oferowania tychże towarów do sprzedaży. Przedsiębiorca wprowadził zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem stwierdzone w pierwszym dniu kontroli nieprawidłowości pozbawiły pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania jednoznacznej informacji na temat gramatur w odniesieniu do aż 79% skontrolowanych potraw/wyrobów/napojów. Prezes UOKiK zaznacza przy tym, iż podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie

zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Prezes UOKiK w dalszej kolejności wskazuje, że kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80, s. 27, ze zm.), (zwanej dalej: „dyrektywą 98/6/WE”), który stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (por. wyroki NSA z dnia 23 maja 2012 r. o sygn. akt II GSK 684/11 oraz z dnia 19 grudnia 2012 r. o sygn. akt II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem mającym na celu niedopuszczenie do powstania tych samych lub podobnych nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, prawidłowego uwidaczniania cen, jak również powinna być ona możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele winny być łącznie spełnione, co też miało miejsce w niniejszej sprawie. W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara na poziomie 12,5% górnego wymiaru kary zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej, a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Jednocześnie organ drugiej instancji informuje, iż w myśl art. 67 a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.), zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor IH, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Jednocześnie należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem. Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony postępowania o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz (anulowanie) kary finansowej, nie zasługuje na uwzględnienie. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) [xxx xxxxxx xxxxxxxxxxx xxx xxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxx xxx xxx xxxxx]
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej